

Rahvusmotiividega hobukostüümid

PILLE HERMANN

Tikanditega kaunistamine on muutunud üha populaarsemaks. Tikitud sallid, kindad, seelikud, mantlid – neid kõiki võib tänavapildis kohata. Kuid kas olete midagi kuulnud hobukostüümidest?

Sirje Õnnis on võtnud nõuks rahvusmotiveid hobukostüümidele tikida. Ja tegu on väga omanäolise loominguga.

Joonistamine ja tikkimine on Sirjet aastakümneid paelunud. Huvi selliste kostüümide vastu sai alguse põhikoolis, kui ta luges raamatut “Kolm musketäri”. Nii joonistaski ta pabernukud ning neile selga kostüüme. Aga aeg läks ja huvi nukkude vastu kadus. “Kümnekond aastat hiljem, kui töötasin Türil lasteaias, viis töökaaslane Pille Paal mind UKUusse, kus alustasingi oma tikkijakarjääri. Tõsi, mitte kauaks, sel korral vaid kolmeks aastaks. Aga huvi ja soov tikkida jäi,” räägib Sirje Õnnis.

Sirje töötab aastaid siseviimistlejana ning hobi korras tikkis ka rõivaid ja sisustustekstiile: “Mõte oma pisikesest ärist mõlkus peas juba 1995. aastast, aeg oli lihtsalt selline, ning töö siseviimistlejana ja kokkupuude sisekujundajatega andis ainult hoogu juurde. Tõsine tikkimine algas, kui Säreveresse kolisime ja noorem tütar Merle hakkas Maie Kuke juures Türi Maamajan-

Sirje Õnnis sätib tikitud kostüüme huvilistele uudistamiseks tänavusel maamessil.

duskooli (praegu Järvamaa Kutsehariduskeskus – toim) tallis ratsutamistrennis käima.”

Võidusoo ajendas tikkima

Peale ratsutamistrennide korraldas Maie igal aastal lastele “rebasejahti” ja “aadlipreilide moe-show’d”. Toimus ka parima kostüümi konkurs ja loomulikult tekkis Sirjel soov seda võita. “Liiati oli tütrel imeilus must hobune Melaneesia,” jutustab Sirje oma loo sellest, kuidas ta hobukostüümide tikkimise juurde sattus.

Nii ta neid kostüüme igal aastal juurde tegigi, eelkõige ikka oma tütre jaoks. Kuna töö on põhjalik ja käsitsi tikitud kostüümide väga väärtuslikud, hoidis ta neid ka hoolikalt alles. “Koostöös Kirna Talliga oleme igal aastal osalenud mitmel hobuüritusel ning teinud kostüümi-show’d, kus aastate jooksul valminud kostüüme kasutada saab. Ja sellised lavastused on külastajatele alati pilkupüüdvad,” jutustab Sirje oma tegemistest.

Samas on kostüümide tikkimine väga töömahukas. Ühe kostüümi di-

sainiks ja tikkimiseks (hobune ja ratsanik) kulub kaks-kolm kuud. USAs ja Prantsusmaal on hobu-show’d väga populaarsed – Sirje on leidnud kontakte ning ka sinna kostüüme tikkinud. Kes ise sellist aega ei leia ning ka tikkimises väga tugev ei ole, saab kostüüme ning muidki tikanditega kaunistatud rõivaid ja sisustustekstiile Sirjelt tellida. “Praegu on kõige populaarsem Muhu tikand rõivastele või aksessuaaridele,” räägib ta tellitud tööd.

Justkui tikkimine veel vähe aega nõuaks, tunnistab Sirje, et tema kiireks on lapitehnika ning dekoratiivvärvimine. Viimastest eelkõige kõikkvõimalike esemete aaderdamine, näiteks väga vana tehnika, õlleaaderduse kasutamine.

Sirje töödega saab tutvuda

- www.facebook.com/MaSiMe-DecorativeOu
- <http://horseblankets.blogspot.com>
- <http://lapitekid.blogspot.com>

Käsitsi tikitud valtrap – kõrvamüts ja rinnaesine hobusele – on kaunistatud Järvamaa tikandiga.

PILLE HERMANN